
PANICZKOWAĆ (4) *vb impf*

Oba a oraz o jasne.

inf paniczkować (1). \diamond *praes 1 sg* paniczkuję (1). \diamond *3 sg* paniczkuje (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Proźnować, spędzać czas na rozrywkach (o młodym mężczyźnie); graecari, ludos facere, obsequi animo suo Mącz (4) : Obsequi animo suo, Co dułzka raczy czynić/ pániczkowác/ biefiad á towarzysftwá pátrzić. Mącz 385d, 148b.

Szereg: »paniczkować, (albo) proźnować« (2): Vide ut ociosus incedit, Bá bacz álbo poyźrzi yáko fobie pániczkuje/ álbo proźnuye. Mącz 259a, 198d.

Synonimy: biesiadować, lostować, proźnować, używać.

Formacje współrdzenne cf PANOWAĆ.

Cf PANICZKUJĄCY

LWil, (ZZa)